

Publicerad 2008-10-14 22:14 av Bevingad

Till min vän E - jag finns här.

I tystnaden som omger mig vill jag ändå ha dig nära

Det är inte försent, ropade Du med andan i halsen

"Du kan vända om, du kan ge mig ditt inre

och jag lovar dig

Jag ska aldrig döma dig

bara älska och åter älska"

Men någonstans kom det oförutsägbara imellan oss

kanske var det han, eller var det en känsla

en förnimmelse

och du kan inte döma mig

för det har jag redan gjort

Men vännen, inte är väl livet bara ett långt farväl

Du kan inte stå där med tårar i ögonen

medan mina ögon är torra

det finns inga tårar för dig

jag har inget adjö att ge dig

bara vänskap

Vet du vad, jag ser mina begränsningars påverkan

men jag har inga ord för när jag blir stel och stum

Fast jag lovar dig nu och för alltid

att jag ska aldrig döma dig...

... om det är min tystnad som håller dig på avstånd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bevingad med Poeter.se id #5601 innehar upphovsrätten